

פניני השבוע

יו"ל לע"נ הרה"ח רבי ברוך בענדיט ב"ר משה נחום ליכטנשטיין זצ"ל

משגיח רוחני דישיבת "שער אליעזר" קרעטשניף

בעזה"ת, פרשת תזמ"צ תשע"ב

אשה כי תזריע וילדה זכר (י"ב - ב)

רש"י מביא את דברי רבי שמלאי שאמר, כשם שיצירתו של אדם אחר כל בהמה חיה ועוף, במעשה בראשית, כך תורתו נתפרשה אחר תורת בהמה חיה ועוף. וצ"ב למה נברא האדם בחיר הבריאה רק לאחר בריאת בהמה חיה ועוף, וי"ל שבכוונה תחילה קדמו בריאתם של אלה לבריאתו של האדם, כדי שמיד כשנברא יוכל להתבונן ולהכיר בגדלות הבורא יתברך שברא כל אלה.

(הרה"ק רבי יעקב אריה מראדזימין זיע"א)

וביום השמיני ימול בשר ערלתו (י"ב - ג)

בברית מילה נהוג לברך את הרך הנימול, "כשם שנכנס לברית כן יכנס לתורה לחופה ולמעשים טובים", ויש להבין מה הפירוש הברכה הזאת "כשם שנכנס וכו' כן יכנס וכו'", וכי התינוק נכנס לברית המילה בכוחו וברצונו, הרי הוריו הם המכניסים אותו. ואפ"ל כשם שהתינוק נכנס ומקיים מצוות מילה, ללא גאווה והתנשאות על שמקיים מצוה גדולה זו, כך מתפללים שימשיך בעזרת ה' לקיים מצוות, ללא רגש של גאווה, רק כדי לקיים מצוות בוראו.

(הרה"ק רמ"מ מקאצק זיע"א)

אדם כי יהיה (י"ג - ב)

איתא בגמרא (יבמות ס"א ע"א) "אתם קרויים אדם ואין העובדי כוכבים קרויין אדם", ומה טעם לכך, וי"ל שבני ישראל קרויים "אדם" על שם האחדות שביניהם, כי בעוד שבתואר "איש" או "גבר" ניתן לבטא זאת גם בלשון רבים, "אנשים", "גברים" בתואר "אדם" אין ביטוי ברבים. וכן איתא בגמרא (ערכין ט"ז ע"א) שהנגעים באים על האדם בגלל עבירות שבין אדם לחברו, כגון לשון הרע, רכילות, גזל וכדו', לפיכך נקט הכתוב כאן דווקא שם "אדם" להורות שמאחר שהלה פגם באחדות, שהרי חטא בחטאים שבין אדם לחברו, משום כך לקה בנגעים.

(הרה"ק רצ"ה מליסקא זיע"א)

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו (י"ד - ב)

וברש"י מלמד שאין מטהרין את המצורע בלילה, יל"פ מצורע ר'ו' לחוטא כידוע, "ביום טהרתו" רומז לבהירות ושמחה ואור גדול, וזה רומז הפסוק, שצריך שיהיה תשובה מאהבה הבאה ע"י שמחה, וע"כ כתב רש"י מלמד שאין מטהרין את המצורע בלילה, שאל לו לחוטא לעשות תשובה בבחי' לילה תשובה מיראה ויבוא לידי עצבות, רק ביום טהרתו תשובה מאהבה ומתוך שמחה

(כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א)

זאת תהיה תורת המצורע ביום טהרתו (ד' - ב)

איתא בחז"ל שנגע הצרעת בא על האדם בעוון לשון הרע. מסופר: פעם אחת עבר הרה"ק רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זיע"א ברחוב העיר, וראה אדם עומד בין אנשים ומספר לשון הרע על פלוני, שאל אותו הצדיק: אינך חושש להוציא לעז על התפילין של הקב"ה? תמה האיש ושאל: מה כוונת הרבי? ענה רבי לוי יצחק: כוונתי לדברי חז"ל שאמרו בגמרא (ברכות דף ו') כי בתפילין של הקב"ה נכתב "ומי כעמך ישראל".

וראה הכהן והנה נרפא נגע הצרעת מן הצרוע (ד' - א)

אפשר לרמז, "וראה הכהן" ע"י הסתכלות על הצדיק, "והנה נרפא נגע הצרעת", ע"י שמסתכלים בפני הצדיק הלומד תורה לשמה בקדושה, נדחה ע"ז כל מיני רוח רעה מהמסתכל.

(הרה"ק שר שלום מבעלזא זיע"א)

ולקח למיטהר שתי צפרים חיות טהרות ועץ ארז ושני תולעת ואזב (ד' - ד)

"ועץ ארז" כאשר מדובר בעניני שמים על היהודי להיות קשה כעץ ארז, גבוה וחזק שלא ניתן להשפעת רוחות זרות, לעומת זאת "ואזב", כאשר מדובר בענינים גשמיים על האדם לשים את עצמו כאזוב, נמוך ושפל ברך. אולם "ושני תולעת" הוא גם זקוק לשני תולעת – חוט השערה אשר יבדיל לעיתים בין שני אלה, עליו לשקול היטב בכל מעשה ומעשה האם כעת יש לנהוג כארז או שמא כאזוב.

(הרה"ק ה"אוהב ישראל" מאפטא זיע"א)

ונתתי נגע צרעת בבית ארץ אחזתכם (ד' - ל"ד)

ובמדרש רבא (י"ז א') "זה שאמר הכתוב אך טוב לישראל אלקים לברי לבב", וצריך ביאור השייכות לכאן, ונראה דהנה נתינת הנגע בקירות הבית, שנראה לכאורה שהוא מכה משלחת שלא כדרך הטבע, אמנם באמת אמרו חז"ל (ויק"ר י"ז - ו') כי הוא לטובת ישראל, כדי שימצאו מה שהטמינו האמוריים. וזהו פירוש הכתוב "אך טוב לישראל" אפילו מדת אלקים שהוא מדת הדין, ג"כ "טוב לישראל", אמנם אך "לברי לבב" היינו מי שלבם זך באמונה, ולבם נכון בטוח בה' שכל מה דעביד הכל לטובה הוא..

(ישמח משה)

פניני השבת

מזמור לדוד הבו לה'

האר"י הק' זיע"א תיקן לומר פרק זה מתהלים בליל שבת, ולשיטתו צריך להתחיל תפילת קבלת שבת "מזמור לדוד", ובסידור יעב"ץ כתב שכך נהג אביו הגאון הח"צ זיע"א. ועוד כתוב בסידור יעב"ץ שצריך לומר מזמור זה בכל כוחו ובמתון ובשמחה, ובספה"ק "יסור ושורש העבודה" כתב, כשאמר "הבו לה' בני אלים" יכניס האדם בליבו שמחה עצומה עד מאד על זה שאנו נקראים בני אלים – בני אברהם יצחק ויעקב הנקראים אלי הארץ, וכשאומר "הבו לה' כבוד שמור" ישמח האדם שמחה עצומה על זה שזכינו לכל זה, ויקבל על עצמו מסירות נפש בציור איזה מיתה בשמחה עצומה עד מאד, ע"כ דבריו הק'. ובסידור "אוצר התפילות" כתב "לכן יאמר אדם מזמור זה בכל עוצם כוחו ויאמר התיבות במתון גדול ובשמחה רבה ועצומה, ויכוון ג"כ במחשבתו שכוונתו באמירת מזמור זה לעשות תיקונים גדולים בעולמות העליונים, ולעשות בזה רצון הבורא ית"ש ואז בוודאי יחשב לו כאילו כיון בכל הכוונה, ורחמנא ליבא בעי" עכ"ל.